

OPROEP
TOT
CONTACT

OPROEP
TOT
CONTACT

Dyana Hoedemaker

Colofon

Oproep tot contact

Copyright © 2024 Dyana Hoedemaker

Auteur: Dyana Hoedemaker

Omslagontwerp: Dyana Hoedemaker

Druk: Booksupport.nl

Roman: Reality-fiction

ISBN: 978-90-834610-0-7

NUR: 301

www.antarra.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Disclaimer

Dit boek is reality-fiction. Namen, personages, locaties of gebeurtenissen in dit boek zijn een product van de verbeelding, kwantumfysische interacties of de toekomst. Elke gelijkenis met ontwikkelingen, gebeurtenissen, organisaties of personen berust geheel op toeval.

Inhoudsopgave

1 Daan.....	10
2 Elien.....	19
3 Het digitale universum.....	23
4 De punt.....	27
5 Inwerkprogramma.....	43
6 Droom.....	51
7 Glitch in de tijd.....	55
8 De kring.....	64
9 De Council.....	79
10 Framen.....	90
11 Bekrachtiging.....	96
12 Sinjä.....	102
13 Nischa.....	113
14 Sai'nuïnk.....	122
15 Kaeo- Kaël.....	143
16 Trauma.....	163
17 Psychiatrie.....	175
18 De aanslag.....	185
19 Aethians.....	208

20 Operatie	222
21 Groot overleg	231
22 Taskforce.....	248
23 Het Jaar 6056	260
Inspiratiebronnen.....	263
Nawoord.....	264
Index.....	265

Proloog

Lang geleden heb ik me – samen met mijn collega's – aangemeld voor een belangrijke missie op deze Aarde. Een missie van vrede, vrijheid en respect voor al het leven. Dat is wie ik ben. Nog steeds brandt mijn innerlijke vuur even krachtig.

Ik ervaar een groot verschil tussen mijn leven Thuis en mijn bestaan hier op Aarde. Soms bloedt mijn hart en verlang ik ernaar om terug te keren. Maar ik ben hier om een wezenlijk bijdrage te leveren, die in mijn hart verankerd zit. Daarnaast koester ik een diepe liefde voor de Mensheid en voel ik me sterk met jullie verbonden.

Een van mijn taken is om jullie te voorzien van kennis van Thuis, om jullie bewust te maken van het enorme potentieel dat elk mens in zich draagt.

Deze realiteit heeft te maken met de controle van Archon, een zeer intelligente cyborgbeschaving. Er woedt een onzichtbare strijd om de macht over de mensen en hun vermogen om te scheppen.

We staan er niet alleen voor. Welwillende kosmische volkeren hebben de meest ervaren krijgers, de Mahat-strijders, naar de aarde gestuurd met één doel: de bevrijding van alle mensen.

Op dit moment vindt de 54ste poging plaats om de laatste restanten van het Archon-imperium te beëindigen.

Voor deze bevrijding is het cruciaal dat de Mensen beseffen wie ze écht zijn, dat ze hun voorstellingsvermogen breed inzetten en dat ze samenwerken.

Sta op in jeZelf, voor de gezamenlijke bevrijding van de Mens, Terra Gaia en van alle werelden die daarmee verbonden zijn. Samen kunnen we deze missie volbrengen.

Ik draag dit boek op
aan alle Warriors die in deze realiteit aanwezig zijn.

Mijn naam is
Dji'aa-nan
Amira

1

Daan

Omringd door de beste chirurgen en met de meest geavanceerde neurotechnologie hadden ze hem opgelapt. Een knap staaltje vakmanschap. Daan kon er zijn team geen ongelijk in geven.

Tijdens een motorrit was hij onderuitgegaan. Regen en olie hadden het wegdek glad gemaakt en hij had het asfalt van héél dichtbij gezien. Hij was tot stilstand gekomen tegen een lantaarnpaal, wat leidde tot meerdere verwondingen en een gecompliceerde breuk in zijn ruggenwervel.

De operaties hadden weken in beslag genomen en tussen de behandelingen door had hij zich als een hond in een circustent gevoeld. Met de 'oh's en ah's' van verrukking over de medische voortuitgang, de chirurgische precisie én met een joviale klap op zijn schouder om het geluk van het leven te vieren. Nou ja ...

De ontmoeting met Tom had een ommekeer teweeggebracht. Daan kon kiezen: bij de pakken neer zitten of er iets van maken. De directe benadering en de ongezouten mening van Tom hadden Daans vechtlust aangewakkerd en die won het van zijn somberheid.

Een intensieve revalidatie volgde en met de ijzeren discipline kreeg elke dag een beetje meer kwaliteit. Zelfs zijn humeur en belangstelling voor de mensen om hem heen verbeterde.

Na maanden ploeteren en vloeken was het zover. Het ontslag uit de revalidatiekliniek diende zich aan. Papieren werden ondertekend, handdrukken gegeven, successen gewenst en een taxi geregeld. Daar stond hij dan. Buiten. Op naar de toekomst.

Het adres in de brief bracht Daan naar een modern appartementencomplex in het centrum van de stad. Het pand was omgeven door cipressen, agaven, palmbomen, bloeiende succulenten. Waarschijnlijk had de Firma dik betaald.

Daan bekeek de ruime en smaakvol ingerichte woning. Dit zou zijn verblijf worden voor de komende weken ... of misschien wel maanden.

De volgende ochtend begaf Daan zich naar het prestigieuze gebouw waar de Firma zijn kantoor had gevestigd. Een van de vele op de wereld. Via een melding bij de receptie en een biometrische authenticatie, verderop in de hal, ging hij verder. Onderweg kwam hij een paar van de jongens tegen. Oud-collega's met andere banen in andere pakken. Een grap, een klap op zijn schouder, een handdruk en bewonderende blikken. Het verhaal over de achtervolging en zijn herstel na het ongeluk had de ronde gedaan, merkte hij. Niemand had gedacht dat hij nog een voet over de drempel zou zetten. Letterlijk.

Daan ging naar de negende etage en stapte uit. De kamer voor hem bood een adembenemend uitzicht over de stad. De glimmende daken en moderne architectuur dwong respect af en Daan zoog de energie van de skyline in zich op.

'Daan, ouwe jongen.' Een bekende stem en een vriendelijke lach. John!

'Hey, jij hier? Hoe komt dát zo? Goed geboerd zeker!' Een stevige handdruk volgde.

‘Ga zitten man, ik heb veel te vertellen. Sinds jij uit de running bent is er veel veranderd. We hebben een paar afdelingen moeten sluiten. Koers wijzigen, je weet hoe dat gaat. Nou ja, om een lang verhaal kort te maken, ik heb een opdracht voor je.’

Daan was tijdens het verblijf in de revalidatiekliniek nauwkeurig geïnformeerd over de ontwikkelingen van de Firma en wist dat zijn werkgever haar expertise wilde uitbreiden op het gebied van frequentietechnologie en artificiële intelligentie. De uitspraak van een aantal vooraanstaande wetenschappers en visionairs dat deze wereld een simulatierealiteit is, een perfect uitgevoerd digitale computeromgeving, had een schokgolf teweeggebracht. Dát was een kolfje naar hun hand.

De Firma die vooropliep als het ging over nieuwe ontwikkelingen, had onderzoek gedaan en zeer discreet haar connecties bij NASA, een paar onafhankelijke onderzoeksbureaus en hightechbedrijven benut. Met succes.

John zette een paar beeldjes op zijn bureau recht en ging verder. ‘We hebben een nieuwe opdrachtgever.’ John zweeg en woog de impact van zijn woorden. ‘We zijn grondig geïnformeerd over het toenemende gebruik van zeer geavanceerde technologie in de publieke sector. Waar eerst de farmacie, lucht- en ruimtevaart de boventoon voerden qua investering in hightech, zien we nu een stijgende lijn in die branche. Het ontwikkelingen van communicatieapparatuur en alles wat met communicatie te maken heeft gaan ‘sky high’.

Communicatie bestrijkt een breed gebied, van technologie waar wij ons nog geen voorstelling van kunnen maken tot en met praktische neurowetenschappelijke onderzoeken. Niets van dat alles lijkt erg kosjer als je het mij vraagt, maar ja ...

De ontwikkelingen zijn erg verontrustend. Uit alle rapporten en alle overleggen die we hebben gehad, blijkt dat deze organisaties

het vooral goed voor hebben met zichzelf en niet met de mensheid. Integendeel.

‘We hebben een oproep gedaan en de meest vooraanstaande rechters, doctoren, advocaten en topmannen in de financiële sector over het hele continent hebben zich gemeld. Deze mensen hebben vrijwillig aangeboden om de vrijgekomen documenten te bestuderen op feiten, fouten en haalbaarheid. We zijn met zijn allen tot de conclusie gekomen dat de innovaties die in het verschiet liggen een serieuze bedreiging vormen voor de mensheid.

De autonomie en de Vrije Wil van de mens worden steeds meer ingeperkt om de weg vrij te maken waarin de *mogelijkheid* kan ontstaan tot het realiseren van één wereldorde.

‘Dat heeft verstrekkende gevolgen en het is ontzettend belangrijk dat deze ontwikkelingen zo snel als mogelijk bij de bevolking onder de aandacht worden gebracht. Want dáár moet de kracht en beweging om dit tij te keren vandaan komen. Alles wat we nu zien gebeuren wijst naar een totale controle en beheersing van mensen tot aan het kleinste detail toe. Al die camera's, spaarsystemen en ‘social credits’ zijn daar een voorbeeld van. Het begint klein en de ‘verrassingspakketjes’ die daarachter klaar liggen zijn groot.’

John bladerde in zijn aantekeningen en ging verder. ‘De opdrachtgever geeft aan: ‘De invloed van een ‘onzichtbare’ dynastie neemt schrikbarende proporties aan en vormt een serieuze bedreiging voor de mensheid.’ John keek turend over zijn bril.

‘Daan ... het verminderen van de autonomie staat gelijk aan slavernij! De programmering en de opeenvolging hoe ‘ze’ deze ontwikkeling willen uitrollen zit zo zeer geraffineerd in elkaar! De manipulatie ...’ John stopte en liep een paar keer het kantoor door, ‘het zit in alles! Voedsel, water, brandstof, zuurstof, media, kinderen krijgen ... het gaat heel ver en je kunt het zo gek niet bedenken of het bestaat. Ik heb er slapeloze nachten van.’

John haalde een stoffen zakdoek uit zijn broekzak, depte zijn voorhoofd en las verder.

'De overname van digitale communicatiekanalen impliceert dat alle verkregen informatie, inclusief beeld-, geluid- en filmmateriaal, als onbetrouwbaar kan worden beschouwd. Wij geven de Firma de opdracht om te onderzoeken welke organisatie verantwoordelijk is voor deze acties. Aangezien de gebruikelijke kanalen niet meer beschikbaar zijn, betreft dit een bijzondere opdracht. De Firma zal de feiten moeten verzamelen via analoge technologie en veldwerk.' John keek op van de notitie en probeerde Daans reactie te peilen. Niets.

John draaide het notitieblok om, schoof zijn bril weer op zijn neus en sprak verder. 'De opdrachtgever heeft daarvoor mensen nodig die praktische feiten boven tafel kunnen halen, linken kunnen leggen waar anderen aan voorbij gaan en die gevoelig zijn voor elke vorm van communicatie of informatie. Onderscheidend aan deze opdracht is dat geen enkele uitkomst of actie vast staat en dat de onderzoekers elke moment moeten kunnen schakelen tussen logica, gevoel en schijnbare toevalligheden. Veldwerk dus.'

John haalde met één gebaar de bril van zijn neus en liet deze in de lucht hangen. 'Nou Daan, dat betekent pionieren, onze communicatie strak houden en praktische feiten ophalen. De opdrachtgever kan dan met geloofwaardige informatie naar buitentrede en actie uitzetten. De perfecte opdracht voor jou.'

Daan keek naar het grote raamwerk dat de hele breedte van het kantoor besloeg. Drie hoog en zo'n twintig meter breed. De metalen spinnings tikten door de oplopende buitentemperaturen en het was niet eens zomer.

De opdracht was inderdaad een kolfje naar zijn hand. Speurwerk achter zijn bureau had hij meer dan genoeg gedaan. Daan was een

man die zijn rusteloze brein de kost moest geven met complexe opdrachten. Hij móest ergens zijn tanden in kunnen zetten.

‘Akkoord John, ik doe mee.’

Daan en John hadden elkaar leren kennen in de beginjaren van de Firma. Toen de Firma nog geen Firma heette, maar het recalcitrante initiatief rondzoemde op universiteiten, hogescholen en meisjescolleges. Zo'n frisse energie, vol belofte die, als je erin geloofde heel groot kon worden. En er werd in geloofd ... De energie tintelde en danste en de faam van 'anders en beter' snelde vooruit.

De Firma was gestart als een losse groep jonge honden. Een geuzennaam waar ze trots iedere vrijdag om vier uur, op hadden getoost. Met gepaste verwensing aan het adres van 'Old boys network' die steevast eindigde in een fiere strijdkreet dat ze de wereld wel eens een poepie zouden laten ruiken ... Want de opdrachten bleven 'natuurlijk' achterwege.

Over het hele land hadden wel of niet afgestudeerde wetenschappers, artsen, visionairs, techneuten, schrijvers, psychologen en andere vrijdenkers zich aangesloten. Beu om telkens tegen de grenzen van de gevestigde orde aan te lopen. Beu om ja te knikken tegen de hiërarchie die besloot wat klopte of niet.

En Daan, tja ... Daan was een slungelige jongeman, té sensitief en met een té hoog IQ om ergens aan de bak te komen. Bij de Firma – een naam die was verzonnen bij gebrek aan beter en was blijven hangen bij gebrek aan interesse en conformisme – had Daan zich thuis gevoeld. Als een warm bad, rommelig en ongeordend tussen al die andere 'outcasts' die de ontwikkelingen in de wereld en de visie op het universum vanuit een heel ander perspectief bekeken.

Hoeveel jaren was hij nu verder ... een jaar of twintig? Daan was de tel kwijt. Het samenwerken en de waardering van zijn collega's,

de ruimte om zijn eigen gekte en zijn eigen ding te doen – los van conventies die jeukten als lastige muggen tijdens een avondje aan het meer – hadden zijn leven richting en waarde gegeven. En Daan was gebleven.

John onderbrak zijn gedachtegang. ‘Daan, even bij de les blijven wil je!’ Met een stugge knik gebaarde John dat Daan moest volgen. John beende weg, griste in het voorbijgaan zijn colbert van de kapstok en liep naar een moderne onderzoeksruimte aan de andere kant van de gang. Daan volgde in zijn kielzog.

De Firma had de hele etage gehuurd en wilde uitbreiden naar de verdieping erboven. Dat was nog niet gelukt, maar John had zijn zinnen erop gezet en John was uiterst effectief als het ging om het behalen van resultaten.

‘Erik, dit is Daan, Daan dit is Erik. Erik weet alles over frequentietechnologie en is betrokken bij ons nieuwe project. Als je iets wilt weten over kwantumfysica moet je bij hem zijn. Vraag gerust door als je het niet snapt, zijn brein werkt razendsnel en is heel anders bedraad dan bij de meesten van ons ... Erik, kun je toelichten wat we hier zien en wat jouw bevindingen zijn?’

Erik, overrompeld door het onverwachte bezoek van zijn collega’s, zette onhandig zijn bril op zijn bezwete neus en liep naar zijn bureau. Met een paar trefzekere klikken op een tablet zakte een glazen scherm geruisloos naar beneden en een netwerk van lijnen werd zichtbaar. Erik was in zijn element. Hij wist waar hij over sprak.

‘We meten hier elektromagnetische velden. De lijnen op het scherm kun je vergelijken met de beelden die je ziet als je naar de weersvoorspellingen kijkt. Hier’, Erik wees naar een ander deel van het scherm, ‘zie je frequenties. Frequenties sturen bosonen aan en

bosonen zijn de allerkleinste deeltjes voordat frequenties in materie worden omgezet.

‘Onderzoekers hebben aangetoond dat voor deze kleinste deeltjes andere natuurkundige wetten bestaan dan ze eeuwenlang hadden aangenomen en nu staat de hele wetenschap op zijn kop! Ze hebben ontdekt dat de verwachtingen – van de persoon die een bepaalde situatie voor zich ziet – van invloed zijn op deze bosonen en dus op de uitkomst. Alles wat we denken en voelen bestaat namelijk uit frequentie en frequentie beïnvloedt vorm. Dát, mijne heren, is kwantumtechnologie in het kort.

‘Oude berekeningen, of liever gezegd de bestaande manieren om uitkomsten te voorspellen, kloppen niet meer. Dat maakt de hoogste bazen die de touwtjes op wereldniveau in handen hebben érg zenuwachtig. Het betekent dat zij onder invloed van deze nieuwe wetenschap de controle kunnen kwijtraken op alles!

Volgens de meest vooruitstrevende wetenschappers is het hele universum op deze manier ontstaan. Als je dat durft door te trekken betekent dat, dat astrologie zoals wij dat kennen niet bestaat ... En al die horoscopen dus ook niet.’

Erik ging verder. ‘Iedere gedachtetrilling of overtuiging die een mens heeft, heeft invloed op deze bosonen en daardoor invloed op veertig miljard andere mogelijkheden per nanoseconde. De wereld zal veranderen als mensen zich bewust worden van hun gedachtenkracht en dat gaan toepassen. Er ligt een enorme kracht verscholen in het menselijk bewustzijn en...’

‘En ondertussen worden we druk beziggehouden met problemen die niet werkelijk bestaan om ons af te leiden ...’ John had zijn gedachten hardop uitgesproken en raakte het scherm met zijn vinger aan. Een gekleurd blok kwam uitvergroot naar de voorgrond en vormde een vijfdimensionaal hologram opgebouwd

uit texturen en kleuren. 'Erik, kun je uitleggen wat dit blok betekent?'

'De combinatie van de kleuren geeft aan dat ergens op de wereld bewegingen zijn, waar de 'impuls' uit de stratosfeer komt. Uit de satellietgordel waar niemand van weet hoe die functioneert.' Eriks ogen glommen van inspanning. 'In het verlengde van onze nieuwe opdracht is het van belang om deze informatie te gaan begrijpen.'

Daan bestudeerde nauwgezet het netwerk van lijnen die minuscule veranderingen lieten zien en stak zijn handen slungelig in zijn zakken.